

EVELYN I NORGE 2018

Anne Berit fant ut at hun skulle gi en 18-års gave til Evelyn. Det skulle være en flyreise tur-retur Norge. Hun skulle bo hos oss i 5 dager og vi skulle ta henne med til slektninger og steder i distriktet hvor vi bor.

Det var bare en hake. Hun har flyskrekk, og turde ikke reise alene på flyet. Da ble det til at vi reiste til Manchester for å hente henne.

Vi så på værvarselet for den aktuelle tidsperioden, og fant ut at det skulle bli veldig varmt. Vi har så gammel bil at den ikke har air-condition, og det ville bli ubehagelig varmt i bilen når vi skulle kjøre så mye som vi planla.

Løsningen på dette var at vi fikk onkelen til Anne Berit, Bjørn, til å kjøre oss til Gardermoen og at vi leide en bil med air-condition som skulle stå klar da vi kom tilbake fra England med Evelyn.

Vi fløy med SAS, for de gikk direkte Gardermoen – Manchester med store fly.

[Manchester Airport \(Hjemmeside\)](#) er en forholdsvis stor flyplass og den har vunnet priser for beste flyplass i UK.

Anne Berit i flyet på vei til Manchester.

Flyet gikk fra Oslo – Gardermoen klokka 18.05 og var i Manchester klokka 19.10 lokal tid. En time tidsforskjell. Etter at vi hadde fått bagasjen, tok vi en taxi fra flyplassen bort til det hotellet vi skulle bo på. Taxien brukte i underkant av en halv time.

Hotellet heter [Hello Hotel](#). Det var greie rom der, men vi måtte bestille frokosten dagen i forveien. Det vi valgte viste seg å være en burger, en blåbær-muffin og appelsinjuice som vi fikk utlevert i en liten papirpose. Det kaltes Grab&Go.

Maten var grei nok, men det var ikke hva jeg ville valgt hvis jeg hadde fritt valg.

I tilknytning til hotellet er det en restaurant som heter [Albert's Restaurant & Bar](#).

Vi spiste en forretter (marokkansk lam) etter at vi hadde sjekket inn på hotellet. Den var så god at vi bestilte en til, men da ble vi nokså mette.

Anne Berit er veldig fornøyd med maten. Vi spiste her neste kveld også for vi syntes maten var god, marokkansk lam igjen, men nå som hovedrett. Denne restauranten skal være en av de beste i denne delen av Manchester.

Jeg ser litt streng ut, men det er fordi jeg ikke har fått maten enda.

Neste dag bestilte vi ikke frokost på hotellet. Vi tok i stedet taxi bort til [Henry Boddington](#) og spiste frokost der, god engelsk frokost.

Asbjørn, bror til Anne Berit, hadde tatt fri fra jobben de to dagene vi skulle være i Manchester, så vi var på besøk der begge dager. Vi tok taxi for bilen deres var på verksted.

Så var vi på flyplassen i Manchester. Vi tok taxi fra hotellet vårt, hentet Evelyn og videre til flyplassen.

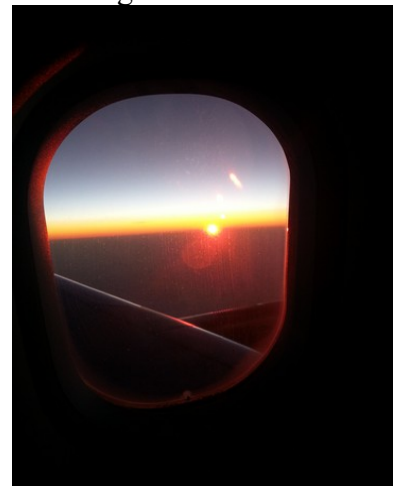
Evelyn foran skiltet som viser at hun skal til Oslo.

Så er vi på flyet. Flyskrekken har gjort sin ankomst, men betjeningen på flyet trøstet henne og hentet en flaske vann. Litt turbulens etter avgang, men så ga det seg litt.

Etter mat og vin ble det enda bedre.

Så ble det natt. Vi skulle ikke lande før omtrent midnatt. Flyet skulle gå 19.50 og være fremme 22.50, men det ble forsinket med over en halv time.

Vi hadde booket en bil hos Hertz på flyplassen. De hadde åpent til klokka 23.00, så vi måtte betale ekstra for at de skulle vente til vi kom for å hente bilen. Det ble en Toyota H-CR. Jeg var veldig fornøyd med den.

Neste dag var vi i gang med omvisningen. Her er hun ved boligblokka på Vennersberg hvor mor til Anne Berit bodde den siste tiden hun levde.

Neste stopp var på [Kongsvinger Festning](#).

Slaveriet i bakgrunnen ble bygget som innkvartering av offiserer i 1702, men brukes til kontorer i dag. Det ble døpt slaveriet fordi det var mange straffanger på festningen tidlig på 1800-tallet, og de bodde der.

Gammel kanon.

Evelyn utenfor en av inngangene.

Det nærmeste huset er kommandantboligen og borteste er proviantmagasinet.

Jeg og Evelyn gjør oss klar til å bli fotograferte ved siden av en av saluttkanonene. Det er vanligvis 3 kanoner. De avfyres kl. 12 på ukedager og kl. 13. på søndager.

Smil til fotografen!!

Ut igjen gjennom festningsporten.

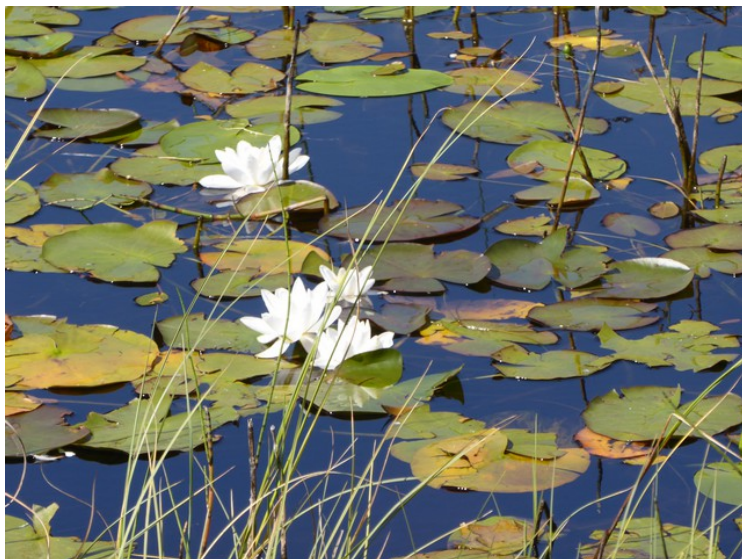
Så har vi kjørt opp til Bæreia. Det er et populært utfartssted om sommeren.

Nå er det laget en rampe slik at man kan kjøre med rullestol helt ut i vannet.

På tilbaketuren fra Bæreia stoppet vi ved Bjørnmyrdammen for å ta bilder av alle nøkkerosene i vannet.

Fine nøkkeroser.

Evelyn tar også bilder.

Så blir det besøk hos onkler og tanter til Anne Berit. Det blir en maraton besøksrunde.

Dette er hos Solveig Johansen som bor i Høststubben i Kongsvinger. Solveig har besøk av den ene datteren, Eva.

Så er vi hos Bjørn og Pia Julin som bor i Åbogen i Eidskog.

Bjørn byr på hvitvin. Skål!
Hun lærte to norske ord av Bjørn, skål og bånnski.

Neste dag kjørte vi til Namnå. Dette er hos Kåre og Ingrid Sletten. Kåre ville ikke være med på noe bilde for han hadde hatt et uhell med sykkelen, så han hadde sår og plasterlappen omtrent over hele kroppen.

Nærbilde.

Dette er den eldste tanten til Anne Berit. Hun heter Åse Fosseidengen, er 96 år og bor fortsatt alene og greier seg selv.

Neste stopp er hos Ivar og Torbjørg Hytjanstorp.

Jeg fikk lov til å være med på et bilde!

Fra der Ivar og Torbjørg bor kan vi se over til Sagen der farfar og farmor til Anne Berit bodde. I dag er det Tom Sollien, sønn til Reidar og Solveig som bor der.

Så kjørte vi oppover til Namnsjøen. Dette er den berømte lenseturua som ble brukt til å fortøye lensene, som ble brukt til å skille tømmeret før det ble sendt nedover Namnåa.

Utsikt tvers over Namnsjøen fra lenseturua mot den hytta som foreldrene til Anne Berit hadde noen år.

Her ser vi hytta.

Utsikt mot enden av Namnsjøen der Namnåa renner ut.

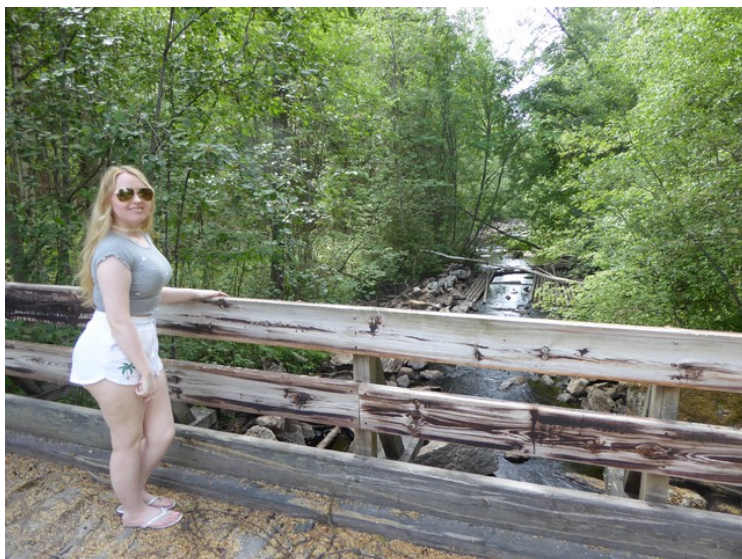
Utsikten i andre retningen.

Dette er det eldste skolehuset på Namnå. Det heter Monsrud her og skolen går under navnet Monsrud-skolen.

Dette er huset hvor lærerne på Monsrud-skolen bodde.

Dette er på demningen der Namnåa renner ut fra Namnsjøen. Vi ser at det er veldig lite vann i åa etter lang og tørr sommer.

Utsikt fra demningen innover Namnsjøen.

Så har vi kjørt nedover igjen og er der som Anne Berit og Asbjørn vokste opp. Stedet kalles Haugli.

Haugli sett fra en annen vinkel.

Her ser vi på avstand hvor Tom Sollien og Torbjørg og Ivar bor.

Så er vi på vei mot hovedveien igjen. Her bor Leif og Mariann Sagen.

Her ser vi nedover fra Haugli mot Monsrudvegen.

Her bodde Hans og Mathilde Sagen tippoldeforeldrene til Evelyn.

Her ser vi ned mot Persholen. Foreldrene til Anne Berit bodde her en liten stund og hun ble født her.

Hovedhuset på Persholen.

Så er vi kommet til Solveig Sollien. Hun bor også alene etter at Reidar døde for et par år siden.

Så er vi Namnå «sentrum». Vi ser huset til baker Svein i bakgrunnen.

På andre siden av veien ser vi gamleskolen.

Stasjonsbygningen på Namnå. Det er bare godstog som går på banen i dag. Persontrafikken var slutt i 1994.

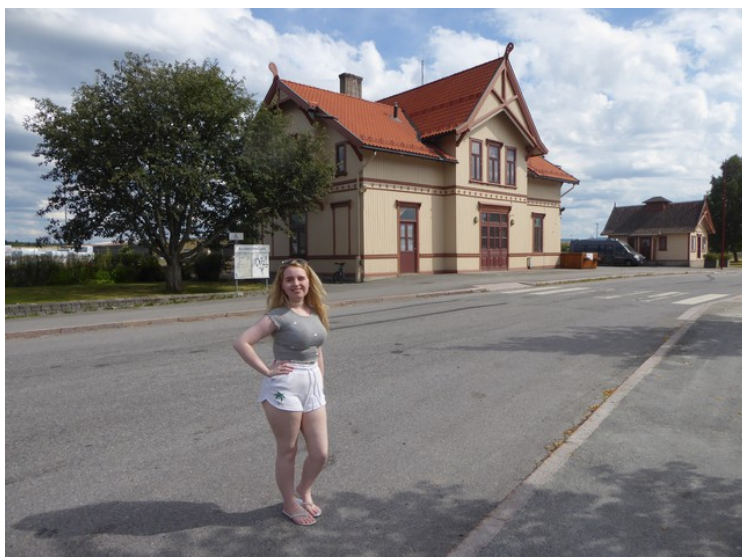
Margit Sollien bor i nærheten av stasjonen. Hun har bodd alene etter at Ivar flyttet inn på sykehjemmet på Kirkenær.

Så er vi ved den nye skolen på Namnå. Den ble lagt ned i 2009. I dag er det barnehage her, Gromungen Barnehage.

Vi gjorde en stopp ved flomsteinen på Grøset. Her er det avmerket med streker på steinen hvor høyt vannet gikk i alle de største flommene som har vært i Glomma.

Her har vi kjørt sydover til Kirkenær. Dette er stasjonsbygningen der.

Rådhuset på Kirkenær.

Skolene på Kirkenær.

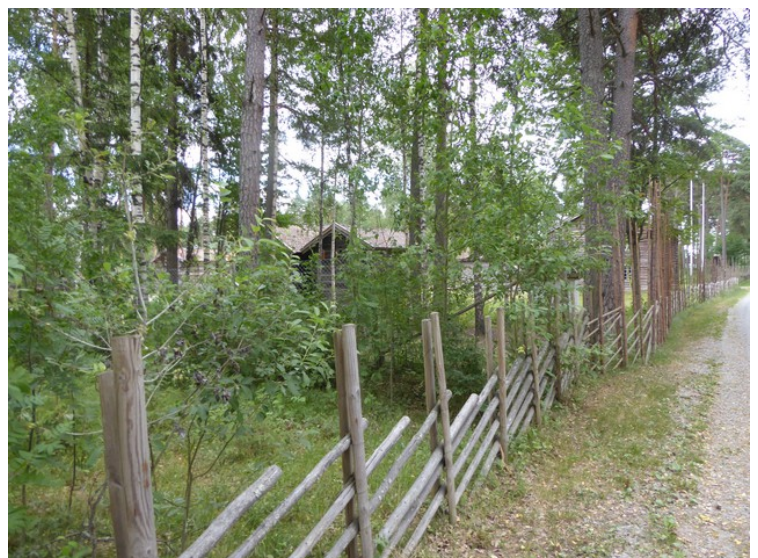
Gravsteinen til foreldrene til Anne Berit og Asbjørn.

Ivar Sollien bor på Grue Alders- og Sykehjem på Kirkenær. Han og Martin Moen satt og fulgte med på VM i fotball da vi kom. Martin er svogeren til Ivar. Ivar har Parkinson og er dement, men han kjente oss igjen.

Deretter kjørte vi en tur innom Gruetunet. Det er en samling av 25 bygninger som viser gardshus, seter og husmannsplass i Solør fra perioden 1750-1900.

Fin skigard rundt Gruetunet.

Så har vi kjørt helt øst på Kirkenær, til Smea. Her bodde Magnus og Olivia Dammen, morfar og mormor til Anne Berit.

Uthusene står oppe ennå.

Her borte sto våningshuset.

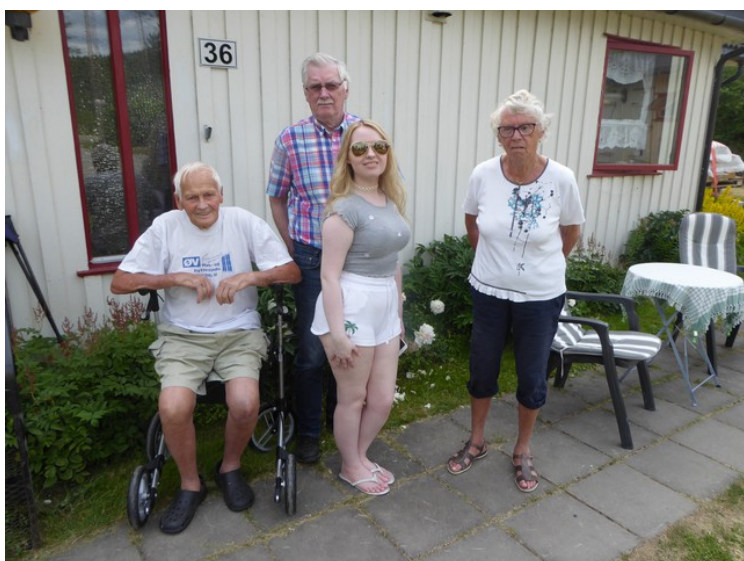
Det ble revet i løpet av vinteren, så nå er det bare denne haugen som er igjen av dette huset.

Så noen blomsterbilder.

Flere blomsterbilder.

Rett ved siden av bor Odd og Liv Tenåsen. Liv er søskenbarn til mor til Anne Berit.

Så har vi kjørt sydover til Grinder. I dette huset vokste mor til Anne Berit opp.

Rett bortenfor ligger Piksrud hvor Karl Ruud vokste opp. Karl Ruud er morfar til Anne Berit.

Nesten nede ved Glomma ligger Grinder hovedgård.
Karl Ruud jobbet her.

Dette er hovedhuset.

Det er en stor gård med mange driftsbygninger.

Så er det ny dag. Da kjørte vi en runde på Finnskogen.
Her er vi kommet til Askosberget. Det var her Per Adam
Gjevvert fikk jobb da han innvandret fra Sverige.
Hovedhuset i bakgrunnen.

Vi ser litt på bygningene.

Hovedhuset sett fra en annen vinkel. Stedet brukes i dag som feriested.

Dette huset trenger å støttes opp så det ikke faller sammen.

Gjennom dalføret renner en elv som heter Rotna. Det er veldig lite vann i elva denne sommeren.

Siden vi var så nær grensen til Sverige, så måtte det bli en liten utenlandstur.

Evelyn ser utover Røgden. Sjøen ligger delvis i Norge og delvis i Sverige. Det var i området rundt Røgden at mange innvandrende finner slo seg ned på 1600-tallet.

Dette er det første huset vi kommer til på svensk side av grense. Her ligger det en landhandel, Sundlin, og mange reiste over grensen etter krigen for å kjøpe bl.a. billig sukker og polkagriser her.

Evelyn på trappa hos Sundlin. Hun lærte det tredje norske ordet, polkagris.

Ved hovedveien står dette monumentet med navnene på alle de finneslektene som slo seg ned i distriktet. Ett av navnene er Karhinen, og Evelyn er etterkommer av denne slekten.

Utsikt over plassen hvor monumentet står.

På veien tilbake kjørte vi forbi huset på Svullrya hvor Olaf Gjevvert bodde. Vi måtte ha en liten titt på det. Olaf Gjevvert var søskenbarn til Karl Ruud, oldefar til Evelyn.

På Svullrya var det Finnskogdager den helgen og det krydde av folk. Vi gjorde bare en kort stopp der før vi kjørte videre innover i Finnskogen.

Vi kjørte en grusvei innover hvor vi måtte betale bompenger, men det var den korteste veien. Her er vi kommet til husmannsplassen Sollien.

Hovedhuset på Sollien. Martin Sollien, Anne Berits oldefar, bodde her. Nå er det Jane, datter til Ivar Sollien, som eier det og bruker det som feriebolig.

Evelyn på trappen på Sollien. Noen av scenene i filmen Havlandet ble spilt inn på Sollien i 1985.

Fra Sollien kjørte vi ned til Skasenden. Vi hadde tenkt å spise middag der, men på grunn av Finnskogdagene var restauranten nesten helt full og de hadde bare en redusert meny som ikke falt i vår smak.

Da tok vi bare et par bilder nede ved Skasen. Deretter kjørte vi via Lunderseter til Kongsvinger. Vi regnet med at det skulle være mulig å få mat der.

Vi reiste til Randevu og fikk god mat der. Det var så varmt inne at vi satte oss utenfor.

Dagen deretter ble det først en liten bobiltur for å demonstrere bobilen.

Vi var på Sjøstrand Camping, som er en liten og stille campinlass ved Sigernessjøen.

Så var vi på Sigernessjøen Camping, som er en mye større campingplass, også ved Sigernessjøen. Den ligger rett ved riksveien, så her her er det litt mer støy fra bilene som kjører forbi.

Her er det noen som har båter i Sigernessjøen.

Utenfor bobilen på Sigernessjøen Camping.

Enda et bilde.

Bobilturen avsluttes med is.

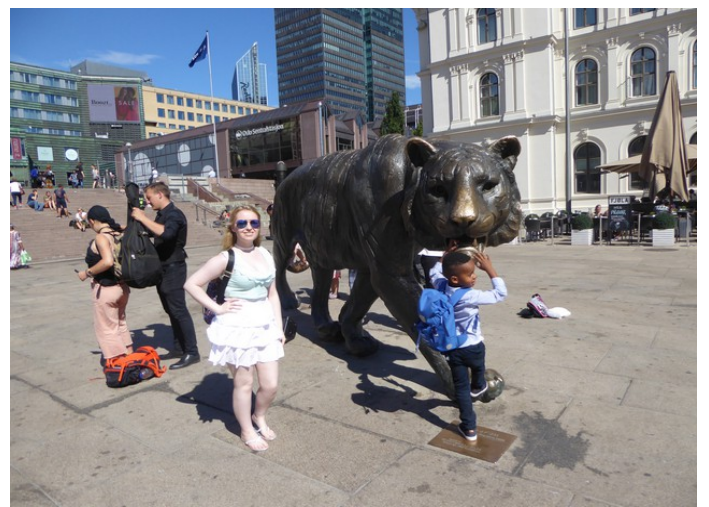
Om ettermiddagen kjørte vi til Lillestrøm. Der parkerte vi bilen og tok toget til Oslo S.

I Oslo hadde vi bestilt en runde med turistbussen. Denne bussen står bare parkert her.

Her står jeg i skyggen og venter på bussen som skal ta oss med på rundan.

Da vi hadde kjørt rundan med turistbussen gikk vi av på samme stedet for å ta toget tilbake til Lillestrøm. Evelyn ved siden av en tigerstatue. Oslo kalles tigerstaden på grunn av flere tigerstatuer i byen.

Vi hadde avtalt å spise middag i Lillestrøm, men vi hadde så god tid at vi ble enige om å spise noe lite før den tid. Her er vi på Bella Bambina Ristorante på Oslo S

Jeg hadde ost og skinke, men jeg fikk så mye mat at jeg ikke greide å spise opp alt.

Evelyn hadde Pasta Bolognese.

Anne Berit hadde Prosciutto e Mozzarella.

Etter at vi hadde spist her tok vi toget tilbake til Lillestrøm. Deretter kjørte vi en sightseeing-runde rundt Lillestrøm. Vi var blant annet i Strømmen, Fjellhammar og ute på badeplassen ved Langvannet i Lørenskog.

Så er vi samlet rundt bordet på Casa Mia på Lillestrøm. Evelyn, meg, Isak, Sofie, Christian, Solveig, Riad og Alexander. De har bra mat på denne restauranten, så vi kommer sikkert til å reise dit flere ganger.

Etter besøket her kjørte vi tilbake til Kongsvinger.

Dagen etterpå kjørte vi til Gardermoen og leverte tilbake bilen vi hadde leid.

Deretter var det å ta flyet, SAS, tilbake til Manchester. Det skulle gå klokka 18.05, og det så slik ut, men det fikk ikke lov til gå med en gang så vi ble litt forsinket og vi var ikke i Manchester før litt etter klokka 19.30 lokal tid.

På denne turen skulle vi reise en runde i Cornwall og vi hadde med oss Christian og Sofie.
Mer om dette på neste reisebrev.